

Ajuntament de Castellar del Vallès

Actualitat

Discurs institucional de l'11 de setembre

Dissabte 11 de setembre de 2004

Bon dia a tothom, Com cada any, els castellarencs ens trobem al carrer de les Roques per fer el nostre particular homenatge i consegüent acte institucional en record de l'11 de setembre de 1714 i celebrar la Diada Nacional de Catalunya. Deixeu-me que, en començar, expressi la meva particular satisfacció per celebrar per primera vegada la festa nacional del meu país com a Alcaldessa de Castellar, i permeteu-me que tingui avui un record especial pel qui va ser durant 12 anys el nostre Alcalde, el Lluís M. Corominas, que va viure cada onze de setembre d'aquests dotze anys amb la voluntat del diàleg i la col·laboració entre els pobles i també amb un inqüestionable esperit nacionalista. Aquesta trobada anual ens permet, a més, fer un repàs de la situació del nostre país en el benentès que els canvis que es poden produir en un any, tant a nivell polític com social, són veritablement importants. En els dotze mesos passats, aquesta afirmació pren una rellevància especial, a més. En el discurs de l'11 de setembre del 2003, l'Alcalde feia una reflexió sobre les eleccions que havien de venir. Aleshores ens quedava per endavant una llarga llista de cites electorals que començaven amb les eleccions al Parlament de Catalunya, continuaven amb les eleccions espanyoles i acabaven amb les del Parlament Europeu. Avui podem dir que totes aquestes eleccions i les circumstàncies polítiques que se n'han derivat, han canviat substancialment el panorama polític del nostre país i de l'Estat Espanyol. Aquest és un moment de la nostra història en el que cal que fem una revisió dels gairebé trenta anys de democràcia, 25 ans d'ajuntaments democràtics i siguem capaços de participar en els projectes de futur del nostre país i de la nova Europa que entre tots hem anat construint. La Generalitat de Catalunya i el Govern de l'Estat Espanyol han canviat de signe polític, i aquest fet ens ha d'encoratjar a tots (als qui van guanyar unes eleccions i als qui les van perdre, als qui van guanyar un govern i als qui el van perdre), perquè vol dir que formem part d'una societat democràticament madura, que pot decidir el seu futur lliurement, sense complexos ni obstacles. Tenim per endavant reptes molt importants, segurament un dels prioritaris és la redacció del nou Estatut de Catalunya, un nou Estatut que ens ha de permetre tenir una major capacitat de decisió sobre el nostre país; un nou Estatut que ha de ser l'Estatut de tots els qui creiem que Catalunya no és només una comunitat administrativa descentralitzada, ni és una rèplica exacta de qualsevol de les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol. I ho ha de ser perquè això és el que creiem la majoria dels catalans. Aquest ha de ser un nou Estatut sorgit del treball conjunt, del consens, del diàleg, de la proximitat. El nou marc polític ens ha de facilitar aquesta tasca, perquè ha variat també el nou marc de relacions amb l'Estat, i no hem de deixar que aquest propòsit s'aigualeixi, ni des de Madrid ni des de Catalunya. En els darrers dies ha tornat al camp del debat el model territorial de l'Estat Espanyol. Als diaris i a les redaccions de les ràdios i les cadenes televisives s'han vessat litres i litres de tinta matisant les paraules de qui ha destapat la caixa dels trons, combatent-les, lloant-les o desqualificant-les. Semblava que, en abandonar el passat model polític que havia governat l'Estat en els darrers anys, basat en la igualtat de disset autonomies

governades des d'un centre contundent i rigorós, no hauríem de tornar a dir el que hem dit tantes vegades: Catalunya decideix què és Catalunya, els catalans sabem qui som, què som, què sentim. Les relacions amb l'Estat no poden veure's alterades perquè encara debatem un model territorial que no ens té en compte com a nació. I tenim encara un repte: la nova Constitució Europea. Catalunya ha lluitat sempre amb esperit europeïsta per ser considerada part d'Europa, perquè se la reconegui com a nació europea, perquè no es posi més en dubte l'oficialitat o no de la seva llengua. Més enllà dels matisos que manifesten els partits polítics sobre el text de la nova Constitució, no hem d'oblidar quin és el nostre objectiu principal: construir l'Europa de les nacions, una Europa que sigui un marc de relació divers, multicultural i multilingüe on hi siguem representats tots i on ens puguem representar amb la nostra pròpia llengua. Només així podrem sentir-nos europeus de ple dret i podrem defensar Catalunya. I abandonant, encara que no del tot, l'escenari polític, no ens podem oblidar avui dels fets que han sacsejat la nostra societat darrerament. En el panorama internacional, hem assistit, i assistim encara, a la vergonya d'una guerra cruenta, injusta com totes i vergonyant en la que ens han implicat a major glòria dels Estats Units d'Amèrica. En segon lloc, tristament, els atemptats a Madrid de l'11 de març, que van deixar-nos a tots atònits, tremolant sota l'amenaça d'un futur incert i menys benèvol del que prevèiem. Fa molts pocs dies, el terror tornava a les nostres cases a través dels televisors amb el segrest d'una escola russa i amb posterior desenllaç terrible amb centenars de morts, molts d'ells nens. Les finestres es van omplir d'espelmes en record de les víctimes. I anant més enrere en el temps però més a prop geogràficament, no podem obviar que avui fa just un any hi va haver disturbis greus als nostres carrers i agressions que van marcar negativament la celebració d'aquesta Diada. En tots aquests casos, la ciutadania sempre ha reaccionat, ha sortit al carrer per dir NO a la guerra, NO al terrorisme, NO a la retallada de les llibertats. El ciutadans diem SÍ a una altra escala de valors com la pau i el diàleg en les relacions entre els pobles. En el seu moment, Castellar va dir NO un altre cop, i ho diu contundent i fort perquè no en quedi cap dubte. El treball i la voluntat democràtica dels castellarencs i l'actitud cívica dels nostres ciutadans, la celebració d'aquesta Festa Major d'enguany, ha de ser l'acte de repulsa més enèrgic a la violència, la intransigència i el feixisme. Avui som tots aquí perquè un dia vam decidir ser un país lliure. Que ningú ens esguerri la voluntat de seguir caminant cap aquest futur millor. Castellarencs, que tingueu una bona Diada i una bona Festa Major. **VISCA CASTELLAR I VISCA CATALUNYA! MONTSE GATELL** Alcaldessa de Castellar del Vallès

- [Avís legal](#)
- [Sobre el web](#)
- [Accessibilitat](#)
- [Mapa web](#)

Ajuntament de Castellar del Vallès · Passeig Tolrà, 1 | 08211 Castellar del Vallès |
Tel. 93 714 40 40